

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: H. Tserepa-Lacombe i F. Jimeno Fernández, pełnomocnicy)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (ósma izba) z dnia 11 czerwca 2009 r. w sprawie T-33/07 Grecja przeciwko Komisji, którym Sąd oddalił żądanie stwierdzenia nieważności części decyzji Komisji 2006/932/WE z dnia 14 grudnia 2006 r. wyłączającej z finansowania wspólnotowego niektóre wydatki poniesione przez państwa członkowskie z tytułu Sekcji Gwarancji Europejskiego Funduszu Orientacji i Gwarancji Rolnej (EFOGR) [notyfikowanej jako dokument nr C(2006) 5993] — Sektory oliwy z oliwek, bawełny, rodzynek i owoców cytrusowych

Sentencja

- 1) *Odwołanie zostaje oddalone.*
- 2) *Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.*

(¹) Dz.U. C 244 z 10.10.2009.

Postanowienie Trybunału (szósta izba) z dnia 20 stycznia 2011 r. — (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Belgia) — postępowanie karne przeciwko Aboulkacemowi Chihabiemu i in.

(Sprawa C-432/10) (¹)

(Odesłanie prejudycjalne — Oczywista niedopuszczalność)

(2011/C 173/04)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu karnym przed sądem krajowym

Aboulkacem Chihabi, Mustapha Chihabi, Trans Atlantic International, Dani Danieli, Roland Prosper Julia Jozef Peeters, Jacobus Robert Maria Wick, Shlomo Ben-David, David Ben-David, Yehuda Cohen, Johannes Josephus Maria van Aert, Mirella Cohen, Roland Prosper Julia Jozef Peeters, Brigitte Frieda Guido Briels, Monty Lambert Pieters, Jemmy Jozef Juliette Pieters, Peter Edouard Martha Kilian, Yehuda Cohen, Herman Jozef Albert Van Landeghem, Van Landeghem BVBA, Roland Prosper Julia Jozef Peeters, Herman Jozef Albert Van Landeghem, Van Landeghem BVBA, Brigitte Frieda Guido Briels, Monty Lambert Pieters, Jemmy Jozef Juliette Pieters, Mediterranean Shipping Company Belgium NV, Mirella Cohen, Roland Prosper Julia Jozef Peeters, Brigitte Frieda Guido Briels, Monty Lambert Pieters, Jemmy Jozef Juliette Pieters, Peter Edouard Martha Kilian, Yehuda Cohen, Yves Claude Robert Van De Merckt, CMA CGM Belgium NV, CMA CGM Logistics NV, Herman Jozef Albert Van Landeghem, Van Landeghem BVBA, Rudi François Albertine Avaert, Ronny Bruno Van Wesenbeeck, Wally Louis Alice De Vooght, Christian Gustave Alain Bekkers,

Avraham Dror, Yehuda Cohen, Yehuda Cohen, Frank Jozef Hilda Decock, Rubi Danieli, Dani Danieli, Jean Marie Dom, Roland Prosper Julia Jozef Peeters, Peter Edouard Martha Kilian, Simeon Beniurishvili, Ludo Maria Jan Gijzen, Van Landeghem BVBA, Anex BVBA, Pasha Tech Ltd, Louis Simon Catherina De Vos, Aboulkacem Chihabi, Herman Jozef Albert Van Landeghem, Deba BVBA, Universal Shipping NV, DFDS Transport NV, ACR Logistics Belgium NV, Forwarding & Shipping Group NV, Mister-Trans BVBA, Firma De Vos NV, Yehuda Cohen, Avraham Dror, Aboulkacem Chihabi, Peter Edouard Martha Kilian, Louis Simon Catherina De Vos, Roland Prosper Julia Jozef Peeters, Jemmy Jozef Juliette Pieters, Yves Claude Robert Van De Merckt, Dani Danieli, Rubi Danieli, Dov Horny, Albert Tizov, Gocha Tizov, Herman Jozef Albert Van Landeghem, Christiaan Marcel Hélène Hendrickx

w obecności: Geerta Vandendriessche

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen — Wykładnia art. 5, 38–41, 43, 177 tiret drugie, art. 202 ust. 1 i 3 i art. 221 ust. 1 i 3 rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 z dnia 12 października 1992 r. ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 302, s. 1) oraz art. 199 ust. 1 rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy kodeks celny (Dz.U. L 253, s. 1) — Pokrycie retrospektywne należności przywozowych lub wywozowych — Powiadomienie dłużnika — Powstanie długu celnego w wyniku nielegalnego wprowadzenia towarów na obszar celny

Sentencja

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen decyzją z dnia 31 maja 2007 r. jest oczywiście niedopuszczalny.

(¹) Dz.U. C 301 z 6.11.2010.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 25 lutego 2011 r. — Alfred Strigl przeciwko Deutsches Patent- und Markenamt

(Sprawa C-90/11)

(2011/C 173/05)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Alfred Strigl

Strona pozwana: Deutsches Patent- und Markenamt

Pytania prejudycjalne

Czy podstawa odmowy rejestracji znaku towarowego określona w art. 3 ust. 1 lit. b) lub c) dyrektywy 2008/95/EG⁽¹⁾ znajduje zastosowanie także do oznaczenia słownego składającego się z połączenia mającej opisowy charakter kombinacji wyrazów i niemającego charakteru opisowego ciągu liter, jeżeli ciąg liter postrzegany jest przez odbiorców jako skrót wyrazów mających charakter opisowy, ponieważ odzwierciedla ich pierwsze litery, a w związku z tym cały znak towarowy może być rozumiany jako kombinacja wzajemnie objaśniających się i mających charakter opisowy wskazówek, względnie skrótów?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana) Dz.U. L 299, s. 25

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundespatentgericht (Niemcy) w dniu 25 lutego 2011 r. — Securvita — Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH przeciwko Öko-Invest Verlagsgesellschaft mbH; interwenient: Deutsches Patent- und Markenamt

(Sprawa C-91/11)

(2011/C 173/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundespatentgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Securvita — Gesellschaft zur Entwicklung alternativer Versicherungskonzepte mbH.

Strona pozwana: Öko-Invest Verlagsgesellschaft mbH

Interwenient: Deutsches Patent- und Markenamt

Pytania prejudycjalne

Czy podstawa odmowy rejestracji znaku towarowego określona w art. 3 ust. 1 lit. b) lub c) dyrektywy 2008/95⁽¹⁾ znajduje zastosowanie także do oznaczenia słownego składającego się z połączenia ciągu liter, który — jeśli rozpatrywany odrębnie — nie ma charakteru opisowego i mającej opisowy charakter kombinacji wyrazów, jeżeli ciąg liter postrzegany jest przez odbiorców jako skrót wyrazów mających charakter opisowy, ponieważ odzwierciedla ich pierwsze litery, a w związku z tym cały znak towarowy może być rozumiany jako kombinacja wzajemnie objaśniających się i mających charakter opisowy wskazówek, względnie skrótów?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/95/WE z dnia 22 października 2008 r. mająca na celu zbliżenie ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do znaków towarowych (wersja skodyfikowana), Dz. U. L 299, s. 25

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 2 marca 2011 r. — Republika Federalna Niemiec przeciwko Z

(Sprawa C-99/11)

(2011/C 173/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Republika Federalna Niemiec

Strona pozwana: Z

Inni uczestnicy: Der Vertreter des Bundesinteresses beim Bundesverwaltungsgericht; Der Bundesbeauftragte für Asylangelegenheiten beim Bundesamt für Migration und Flüchtlinge

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy Rady 2004/83/WE⁽¹⁾ należy interpretować w ten sposób, że nie każda ingerencja w wolność wyznania, stanowiąca naruszenie art. 9 EKPC, jest aktem prześladowania w rozumieniu wspomnianego przepisu dyrektywy, lecz że poważne naruszenie wolności wyznania jako podstawowego prawa człowieka zachodzi tylko wówczas, kiedy dotyczy jej zasadniczej sfery?
- 2) W przypadku twierdzącej odpowiedzi na pytanie pierwsze:
 - a) Czy zasadnicza sfera wolności wyznania jest ograniczona do wyznawania wiary i uprawiania praktyk religijnych w przestrzeni domowej i sąsiedzkiej, czy też akt prześladowania w rozumieniu art. 9 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2004/83 może również polegać na tym, że uprawianie praktyk religijnych w miejscach publicznych w państwie pochodzenia stwarza zagrożenie dla zdrowia, życia lub wolności fizycznej i z tego powodu wnioskodawca rezygnuje z tych praktyk?
 - b) Jeżeli zasadnicza sfera wolności wyznania może również dotyczyć określonych praktyk religijnych w miejscach publicznych:

Czy w tym przypadku dla wystąpienia poważnego naruszenia wolności wyznania wystarczy, że wnioskodawca postrzega uprawianie praktyk swojej wiary jako niezbędne dla zachowania swojej tożsamości religijnej,

albo czy ponadto jest konieczne aby wspólnota religijna, której wnioskodawca jest członkiem, uważała te praktyki jako zasadniczy element nauki wiary,

albo czy dalsze ograniczenia mogą wynikać z innych okoliczności, jak np. z ogólnych stosunków w państwie pochodzenia?